

LOs grunnskolepolitiske plattform

En praktisk fellesskole

Publisert september 2026 av Landsorganisasjonen i Norge

Foto: Nina Mangalanayagam/NTB (forside),
Johnér/NTB (side 4), AdobeStock (side 7, 11, 13)

Innhold

1. Innledning	5
2. Varierte læringsarenaer	6
3. Praktisk-estetiske læringsprinsipper, også i teoretiske fag	8
4. Skolefritidsordningen (SFO)	9
5. Tidlig innsats uten krav om diagnose	10
6. Livslang læring: Karriere og kompetanse til de ansatte	11
Oppsummert: Behov for et paradigmeskifte i skolen	12
Litteratur	13

1. Innledning

Skolen har de siste tiårene blitt mer teoretisk, der teoretiske undervisningsformer og teoretiske fag har fått større plass¹. Samtidig tyder utviklingen på at elevenes grunnleggende ferdigheter ikke har blitt styrket.

LO mener derfor vi må tenke nytt, og foreslår en mer praktisk skole med tettere kobling mellom teori og praksis for å styrke læring, forebygge frafall og ruste elever for framtidens arbeidsliv.

En mer praktisk skole handler om å legge til rette for at elever kan bruke hendene, utforske, skape og løse virkelige problemer. Det har vist seg å øke både motivasjonen og læringsutbyttet². Teori får først mening når den kobles til praksis, og nettopp derfor trenger skolen å bli mer praktisk: for å bygge dybdeforståelse, mestring og varig læring.

En mer praktisk skole handler om å gi kunnskap en form som gjør den mulig å forstå, bruke og huske, for å skape en skolehverdag som engasjerer og inkluderer flere, for å øke kunnskapsnivået. Det handler ikke om å gjøre undervisningen enklere eller senke ambisjonene.

For å lykkes med en mer praktisk skole må flere forhold være på plass. Undervisningen må ha en tydelig kobling mellom teori og konkrete aktiviteter, og lærerne må ha tid, kompetanse og handlingsrom til å jobbe utforskende. Skolen trenger også gode fysiske rammer: tilgang til relevant utstyr, materiell og rom som inviterer til praktisk arbeid, samt fleksible læringsarealer som gjør det mulig å jobbe på andre måter enn ved pulten. For å sikre elever god oppfølging i lærings- og arbeidsprosesser, er skolen avhengig av trygge voksne, gode rammer og et helhetlig og tverrfaglig samarbeid i laget rundt eleven.

I tillegg må skolen åpne dørene mot omverdenen. I samfunnsfag er det viktig for elevene å lære om det organiserte arbeidslivet i Norge, trepartssamarbeidet og om den norske samfunnsmodellen.

De siste årene har ideen om en mer praktisk skole vunnet terreng, og i 2024 kom regjeringen med stortingsmeldingen «En mer praktisk skole - Bedre læringen motivasjon og trivsel på 5. - 10. trinn.»³. I LO handlingsprogram 2025-2029 slås det fast at en mer praktisk offentlig fellesskole vil legge til rette for flere og likere muligheter til å oppleve mestring. I tillegg kan det bidra til at færre faller fra, og til at flere gjennomfører videregående opplæring. I 2025 utformet også LO og NHO sammen en handlingsplan for en mer praktisk skole.

I denne rapporten vil vi gå nærmere inn på hva vi legger i betegnelsen en mer praktisk skole, med egne kapitler om varierte læringsarenaer, praktisk- estetiske læringsprinsipper, styrket SFO, tidlig innsats uten behov for diagnose, og behovet for etter- og videreutdanning for lærere.

Helt til sist oppsummerer vi det hele og setter det inn i en større politisk ramme.

Rapporten vil senere bli fulgt opp med en del 2, med fordypning i temaer fra del 1 og der også strukturelle rammebetingelser for å skape en mer praktisk skole kommer i sentrum. Dette vil dreie seg om ting som kommuneøkonomi, styrings, dokumentasjons- og rapporteringssystemer i skolen, arbeidsforhold for de ansatte og lærerutdanningen og digitalisering i skolen.

1 Djupedal (2025).

2 Grimsæth (2016); Kunnskapsdepartementet (2015)

3 Kunnskapsdepartementet (2024)

2. Varierte læringsarenaer

Svært mye av dagens undervisning foregår i klasserommet. Samtidig opplever mange lite mestring i skolehverdagen, og forskning viser at vi har utfordringer med å skape en skole som oppleves som relevant, stimulerende og motiverende for elever på ungdomstrinnet⁴.

I stortingsmelding «En mer praktisk skole - Bedre læringen motivasjon og trivsel på 5. - 10. trinn.» understreker regjeringen hvor viktig det er å gjøre skolen mer praktisk og relevant for elevene. Her er varierte læringsarenaer svært viktig. Når undervisningen flyttes ut i praktiske, virkelighetsnære miljøer, får elever som ikke trives eller strever i en teoritung skole tilgang til læringsformer som oppleves meningsfulle og bygger selvtillit. Verksteder, gårder, båter, naturen, kulturinstitusjoner eller arbeidsplasser gir rom for å lære gjennom handling, samarbeid og konkrete erfaringer, noe som kan være avgjørende for elevenes faglige og personlige utvikling.

Målet er at alle elever skal sikres grunnleggende skrive og regneferdigheter, men med en mer inkluderende og helhetlig tilnærming til læringsbegrepet

Varierte læringsarenaer har verdi for alle elever, fordi man får virkelighetsnære og praktiske knagger å henge teoretisk kunnskap på. Dette treffer særlig elever som strever med tradisjonell undervisning, ved å gi dem bedre mulighet til læring gjennom praktisk arbeid.

LO peker på at slike arenaer kan bidra til å forebygge utenforskap, styrke tilpasset opplæring i praksis og skape en mer inkluderende fellesskole der ulike evner og interesser blir verdsatt. Dette gjør varierte læringsarenaer til et viktig virkemiddel for å møte mangfoldet i dagens elevgruppe, og for å sikre at flere opplever skolen som et sted der alle kan trives og lykkes. I tillegg kan det bidra til alle elever blir bedre forberedt livet etter fullført skolegang, ved at de får erfaringer og ferdigheter som vil være relevante i møte med arbeidslivet. Her kan lokale bedrifter være en viktig samarbeidspartner som tilbyr interessante og nyttige læringsarenaer. Man kunne f.eks. ha tilbudt praksisplasser allerede i grunnskolen, der elever kan komme ut i en virksomhet enkelte dager som en del av undervisningsopplegget.

Man kan også invitere ulike fagpersoner fra arbeidslivet inn i klasserommet for å gi undervisningen relevans og vise muligheter. Dette vil gjøre undervisningen mer variert. I ungdomsskolen kan flere av valgfagene legges til rette for slik praksis.

Arenaer utenfor det tradisjonelle klasserommet, kan legge til rette for praktiske prøver og eksamensformer der det er relevant. Det kan gi elever som trenger alternative vurderingsformer mulighet til å vise sine ferdigheter og kompetanse på andre måter enn skriftlige prøver.

Vi ser samtidig et stort behov for å styrke praktiske og estetiske fag i skolen. Alle skoler bør ha tilgang på verksteder eller lignende lokaler for utøvelse av fag som Kunst og Håndverk, Mat og Helse og Musikk.

Man kan i prinsippet integrere praktiske oppgaver i alle fag. Eksperimenter i naturfag/realfag kan gjerne bestå av praktiske oppgaver som oppføring av enkle konstruksjoner, eller snekre ulike gjenstander i trematerialer. Bygging av konkrete modeller krever både matematikk og evnen til å planlegge, for eksempel gjennom programmering og design, fysisk eller digitalt.

4 Alterhaug, H. (2025); OsloMet (2025)

Gjennom kreative og skapende prosjekter i språk- og samfunnsfag, kan elevene tilegne seg verdifull kunnskap ved for eksempel å sette opp et teaterstykke, med alle praktiske og kulturelle oppgaver som hører til. Man kan tilsvarende sette opp revyer allerede på ungdomsskolen, og bruke prosjektbasert og tverrfaglig læring som en plattform inn i mange ulike fag. Videre kan skolene inngå partnerskap med kulturinstitusjoner, frivillige organisasjoner og idrettslag, så vel som med bedrifter og offentlige etater.

Skolens nære omgivelser i lokalsamfunnet kan inneholde en rekke arenaer som kan tas i bruk, som nevnt, for eksempel gårder, verksteder, museer og andre lokale ressurser som læringsarenaer. Skolen kan integrere alternative arenaer i skolens årsplaner og fagplaner, ikke som noe "ekstra", men som en del av ordinær opplæring. Variasjonen kan gi lærere kompetanse (både formell og realkompetanse) i praktisk pedagogikk, prosjektledelse og tverrfaglig arbeid.

Det er behov for å etablere tydelige rammer og mål for læring på varierte og alternative arenaer, samtidig som det må sikres god oppfølging og kommunikasjon mellom skole, foresatte og eksterne samarbeidspartnere. Det må utvikles rutiner for sikkerhet, ansvar og kvalitetssikring i praktiske læringssituasjoner.

Varierte arenaer kan styrke samarbeidet mellom lærere, fagarbeidere og eksterne fagpersoner, noe som kan utvikle profesjonsfellesskap som utforsker nye metoder og deler erfaringer. For å lykkes med den praktiske skolen, mener vi det er helt nødvendig at det gis ansatte nok tid og rom til å planlegge, evaluere og videreutvikle alternative læringsopplegg. De praktiske konsekvensene av dette må utredes videre.

3. Praktisk-estetiske læringsprinsipper, også i teoretiske fag

Praktisk-estetiske læringsprinsipper handler om å innlemme sanseerfaringer, skapende prosesser og estetiske uttrykksformer i undervisningen, også i fag som tradisjonelt oppfattes som teoretiske. Dette innebærer at elever ikke bare tilegner seg kunnskap gjennom tekst og abstrakte framstillinger, men også gjennom utforsking, fortolkning og egen produksjon av uttrykk knyttet til faglig innhold.

Forskning⁵ viser at estetiske uttrykksformer kan bidra til mer meningsfulle læringsprosesser. I sin doktoravhandling undersøker Hanne Alterhaug hvordan elever og lærere erfarer bruk av estetiske uttrykksformer i norsk, matematikk og samfunnsfag på ungdomstrinnet. Studien viser at når elever arbeider med faglig innhold gjennom for eksempel dramatisering, visuelle uttrykk, musikk eller andre skapende aktiviteter, opplever de økt engasjement, større deltakelse og en sterkere opplevelse av mening i undervisningen.

Et sentralt funn er at estetiske læringsprosesser åpner for det som beskrives som frihetserfaringer i møte med fagstoff. Elevene får rom for å utforske, tolke og uttrykke seg på ulike måter, noe som bidrar til selvbestemmelse og reduserer opplevelsen av negativt stress i læringssituasjonen. Dette kan være særlig viktig på ungdomstrinnet, hvor mange elever rapporterer om lav motivasjon og opplevelse av lite relevans i skolen.

Videre viser forskningen at estetiske læringsformer treffer sentrale utviklingsbehov hos ungdom. Det kreative, fleksible og til dels uforutsigbare ved slike arbeidsmåter henger sammen med ungdommers behov for selvutforskning, identitetsutvikling og medvirkning. Dette gir et pedagogisk handlingsrom som kan styrke både faglig forståelse og personlig utvikling.

Fra et lærerperspektiv fremstår praktisk-estetiske tilnærminger som en måte å forene skolens doble oppdrag på, både dannelse og utdanning. Lærerne opplever at slike arbeidsformer gjør det mulig å arbeide med faglig innhold samtidig som man utvikler elevenes evne til refleksjon, kritisk tenkning og selvstendig vurdering. Estetiske uttrykksformer bidrar dermed ikke bare til læring av fagstoff, men også til å utvikle elevenes forståelse av seg selv og sin omverden.

Praktisk-estetiske læringsprinsipper kan konkret innebære:

- å dramatisere historiske hendelser i samfunnsfag
- å bruke visuelle modeller og kreative representasjoner i matematikk
- å arbeide med muntlige, kroppslige og kunstneriske uttrykk i norskfaget
- å la elever utforske faglige problemstillinger gjennom film, lyd, bilde eller sceniske uttrykk

Felles for disse tilnærmingene er at de kobler kognitive, kroppslige og emosjonelle sider ved læring. Dette gir et bredere grunnlag for forståelse og kan bidra til at flere elever opplever mestring.

Samlet sett viser forskning at praktisk-estetiske læringsprinsipper kan styrke motivasjon, deltakelse og læringsutbytte, samtidig som de ivaretar skolens dannelsesoppdrag. I en skole der mange elever opplever undervisningen som lite relevant eller ensidig, representerer slike tilnærminger et viktig bidrag til en mer variert, inkluderende og meningsfull opplæring.

⁵ Alterhaug, H. (2025).

4. Skolefritidsordningen (SFO)

Skolefritidsordningen er en viktig del av barnas hverdag og må ses som en integrert del av barndommen. Leken har en særskilt og grunnleggende betydning for barns oppvekst og utvikling. Gjennom lek bearbeider barn erfaringer, utvikler språk og sosial kompetanse, styrker kreativitet og læringsevne, og får erfare mestring og fellesskap. Fri og indremotivert lek er avgjørende for barns psykiske og fysiske helse, og gir barn mulighet til å utforske verden på egne premisser. SFO må derfor legge aktivt til rette for lek som har egenverdi, og som ikke styres for ensidig av voksenstyrte mål. Et godt SFO-tilbud balanserer barns behov for fri lek med tilrettelagte aktiviteter.

I tråd med LOs handlingsprogram ser vi i dag store kvalitetsforskjeller i SFO-tilbudet, både mellom kommuner og mellom skoler i samme kommune. Dette viser et tydelig behov for en nasjonal reform som sikrer forsvarlige rammer for drift, kvalitet og innhold. SFO må styrkes i opplæringsloven, slik at alle barn sikres et likeverdig tilbud uavhengig av bosted.

For å styrke kvaliteten i SFO er det avgjørende at ordningen integreres tettere med skolen. SFO-lederen må være en del av skolens administrasjon, og lederrollen må både synliggjøres og styrkes. Dette vil bidra til bedre samarbeid, tydeligere ansvarslinjer og større faglig sammenheng mellom skole og fritid.

Bemanningen i SFO må gi rom for å ivareta både antall barn og barns ulike behov, og være i tråd med rammeplanens krav til kvalitet. Barn som har behov for ekstra tilrettelegging i skolehverdagen, må få ta med seg disse ressursene videre til SFO-tiden.

SFO skal være en trygg og inkluderende fritidsarena der barn får mulighet til å utforske interesser, utvikle ferdigheter og bygge sosiale relasjoner.

Skolefritidsordningen har et stort potensial som arena for sosial utjevning, særlig for barn som ellers har begrenset tilgang til organiserte fritidsaktiviteter. Et gratis SFO-tilbud må derfor fullfinansieres, samtidig som det sikres god nok bemanning og reelle muligheter for kompetanseheving for de ansatte.

FNs barnekonvensjon, som er inkorporert i norsk lov, slår fast barns rett til hvile, fritid og lek, samt til å delta i kulturelle og kunstneriske aktiviteter. SFO har derfor et særlig ansvar for å ivareta barnas behov for både aktivitet og restitusjon etter en lang skoledag.

Tilbudet må gi rom for fri lek, ro og hvile, samtidig som barna får tilgang til meningsfulle aktiviteter som fremmer trivsel, utvikling og livsglede. Barnets beste skal være et grunnleggende hensyn i utformingen av SFO-tilbudet.

SFOs innhold bør preges av indremotiverte aktiviteter, som gir barna inspirasjon. Eksempler på dette er ulike praktiske, kreative og kulturelle aktiviteter som matlaging, håndverk, naturfaglige eksperimenter og fysisk aktivitet. Aktivitetene bør kobles til skolens fagmål for å skape sammenheng mellom lek og læring, uten at SFO mister sitt særpreg som fritidsarena.

Gjennom ulike aktiviteter vil barna oppleve mestring, tilhørighet og sosialt fellesskap. Med flere ansatte og et fullverdig tilbud kan SFO bli en styrket og attraktiv del av skolehverdagen, som bidrar til helhetlig utvikling og trivsel for alle barn.

5. Tidlig innsats uten krav om diagnose

For å bygge en praktisk og inkluderende skole for alle må tidlig innsats være et bærende prinsipp gjennom hele utdanningsløpet – fra barnehage til videregående.

Skolen er en av våre viktigste oppvekstarenaer og har stor betydning for hvordan vi utvikler oss som mennesker. Alle barn går på skolen og skolen er derfor i en unik posisjon for å kunne identifisere og sette inn tiltak overfor elever som av ulike grunner strever. Erfaringene fra skolen påvirker i stor grad livene vi lever senere. Derfor må skolen være et trygt og inkluderende sted for alle barn, med oppmerksomhet både på faglig utvikling og psykososial trivsel. For mange barn er terskelen høy for å be om hjelp, og ofte mangler de språk for det som er vanskelig. Utfordringer som utestenging og mobbing er sjelden individuelle problemer; de er sosiale og må forstås og løses i fellesskap. Det forutsetter at vi ser barnet i sammenheng med miljøet det er en del av, og tilbyr mer enn bare ei dør å banke på.

En inkluderende skole må derfor bygge på et sterkt fellesskap rundt eleven. Trygge elever som opplever mestring og tilhørighet, lærer bedre og får et bedre utgangspunkt for voksenlivet. Barn og unge skal få støtte når behovet oppstår, ikke først etter lange utredningsløp eller krav om diagnose. Dette er i tråd med opplæringsloven kapittel 11, som slår fast at elever har rett til tilpasset opplæring og individuell tilrettelegging basert på behov, ikke medisinske merkelapper.

Tilrettelegging må skje så tidlig som mulig, og skolen skal tilby inkluderende og likeverdig opplæring. Det innebærer at lærere og andre ansatte må ha handlingsrom til å sette inn nødvendige tiltak når de ser at en elev strever, uten å måtte vente på formelle vedtak som ikke er avgjørende for å gi god pedagogisk støtte.

Tidlig innsats handler om å møte elevenes reelle behov og forebygge utenforskap. Når skolen har gode rammer, tilstrekkelig bemanning og tid til samarbeid, kan tiltak settes inn raskt og målrettet. Slik blir tilpasset opplæring en integrert del av skolens arbeid, i tråd med lovens intensjon, og elevene møtes av et læringsmiljø som gir rom for mestring og utvikling.

Ved å gi ansatte tillit og handlingsrom, og bruke lowerket som en tydelig rettesnor, kan skolen gripe inn tidlig og gjøre en reell forskjell før utfordringer vokser seg store. Tidlig innsats uten krav om diagnose er derfor ikke bare god pedagogikk, men også en nødvendig oppfølging av skolens ansvar for inkludering, tilpasning og likeverd.

6. Livslang læring: Karriere og kompetanse til de ansatte

Gitt de mange fordelene ved praktisk- estetiske læringsprinsippene som omtalt i kapittel 3, er det avgjørende å styrke skoleverkets kompetanse med slike metoder. Også de praktisk-estetiske fagene må styrkes.

Regjeringen har etablert et nytt system for kompetanse- og karriereutvikling som skal bidra til å styrke kvaliteten i utdanningssektoren og sikre bedre utnyttelse av den samlede kompetansen. Ordningen tar utgangspunkt i at profesjonell utvikling skjer best i fellesskap, og at hele laget rundt barnet og eleven må inkluderes for å lykkes.

Det nye systemet legger til rette for mer helhetlige og forutsigbare karriereveier, der både formell og erfaringsbasert kompetanse verdsettes. Ambisjonen er å skape bedre sammenheng mellom videreutdanning, praksisnær kompetanseutvikling og muligheter for faglig utvikling gjennom ulike karriereløp – uten at dette nødvendigvis innebærer å forlate yrket eller arbeidsplassen.

Et sentralt prinsipp i ordningen er at den omfatter hele utdanningssystemet. Lærere, barnehagelærere, fagarbeidere, miljøterapeuter, miljøarbeidere, assistenter, skolehelsetjenesten, ledere og øvrige ansatte skal inngå i ett felles system for kompetanse og karriereutvikling. Dette understreker betydningen av tverrfaglig samarbeid og anerkjenner at kvalitet i barnehage, skole og SFO skapes gjennom innsatsen til mange ulike yrkesgrupper.

Gjennom denne ordningen ønsker regjeringen å styrke rekrutteringen, redusere frafall og bidra til at flere blir værende i sektoren over tid. Et inkluderende kompetanse- og karrieresystem kan gi ansatte større faglig handlingsrom, økt motivasjon og bedre muligheter for utvikling – til beste for både ansatte, barn og elever.

Oppsummert:

Behov for et paradigmeskifte i skolen

Denne rapporten bygger på en forståelse om at læring først får virkelig verdi når den oppleves som meningsfull. Når elever får bruke både hodet og hendene. Når teori og praksis henger sammen. Når nysgjerrighet og lærelyst får være drivkraften – ikke kontroll, skjemaer og stadig mer detaljerte målbeskrivelser.

Norsk skole har de siste tiårene i altfor stor grad tatt utgangspunkt i at kvalitet handler om hvor mange kompetansemål som er «krysset av», hvor godt elever presterer på standardiserte tester, og hvor godt vi gjør det i internasjonale rangeringer. En slik forståelse av kvalitet er ikke bare for snever, men kan også være begrensende for læreprosessen.

For hva er egentlig god læring? Er det evnen til å gjengi abstrakt kunnskap løsrevet fra erfaring? Eller er det evnen til å forstå, utforske, skape og bruke kunnskap i verden rundt seg?

Dette er ikke en ny tanke. Tvert imot. For over hundre år siden ledet Anna Sethne (1872-1961) an i utviklingen av en norsk skole som nettopp tok utgangspunkt i barns naturlige lærelyst, i nærmiljøet, i praktisk arbeid og i sammenhengen mellom hånd og ånd. Hun brøt med en autoritær og teoritung puggeskole – fordi hun visste at den ikke ga barn den læringen de trengte.

På mange måter står vi i dag i en lignende situasjon, med en skole sterkt preget av målstyring, dokumentasjon og internasjonale testregimer. Det har gradvis snevret inn hva vi forstår som kunnskap og kvalitet. Resultatet ser vi i klasserom over hele landet: elever som mister motivasjonen, som ikke kjenner seg igjen i læringen, og som opplever nederlag i møte med en ensidig og abstrakt skolehverdag.

LO mener at dette ikke er et problem for noen få, men for hele fellesskolen.

Vi trenger en ny retning.

Elevene skal først og fremst lære å lese, skrive og regne. De skal tilegne seg solide fagkunnskaper. Men måten de gjør det på må i større grad speile hvordan mennesker faktisk lærer: gjennom erfaring, gjennom utforskning, gjennom samarbeid og gjennom relevans.

Når undervisningen kobles til virkelige problemstillinger, når læringsarenaene utvides, og når praktiske og estetiske arbeidsformer tas i bruk i alle fag, skjer det noe grunnleggende: Flere elever opplever mestring. Flere deltar. Flere lærer mer. Det er dette som er kvalitet.

Vi trenger en skole der lærelyst ikke er et biprodukt, men selve motoren i læringen. Vi trenger en praktisk fellesskole.

Litteratur

Alterhaug, H. (2025). Et meningsfullt ungdomstrinn: en undersøkelse av elevers og læreres erfaringer med estetiske uttrykksformer i norsk, matematikk og samfunnsfag på ungdomstrinnet. Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap, Institutt for lærerutdanning.
https://urn.nb.no/URN:NBN:no-nb_digibok_2025041548035

Djupedal, E. F. (2025). Grunnskolen som kunnskapspolitikk: politisk styring av skolens innhold, omfang og organisering 1954-2024. Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap, Institutt for lærerutdanning.
https://urn.nb.no/URN:NBN:no-nb_digibok_2025120248049

Gerd Grimsæth. (2016). Gården som en av skolens dannelses- og læringsarenaer. Nordisk Tidsskrift for Utdanning Og Praksis = Nordic Journal of Education and Practice, 10(1).
<https://doi.org/10.23865/fou.v10.1788>

Kunnskapsdepartementet. (2015). Fremtidens skole – Fornyelse av fag og kompetanser (NOU 2015: 8).
<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/nou-2015-8/id2417001/>

Kunnskapsdepartementet (2024). En mer praktisk skole (St.meld. nr. 34 En mer praktisk skole – Bedre læring, motivasjon og trivsel på 5.-10- trinn (2023-2024))
[Meld. St. 34 \(2023-2024\) - regjeringen.no](https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/st-meld-nr-34-2023-2024/id2417001/)

OsloMet (2025. 2. juli). Korleis kan skolen bli meir praktisk?. OsloMet
[Korleis kan skolen bli meir praktisk? - OsloMet](https://www.oslo.no/nyheter/2025/02/02/korleis-kan-skolen-bli-meir-praktisk/)

Landsorganisasjonen i Norge

Torggata 12, N-0181 Oslo

E-post: lo@lo.no

Telefon: 23 06 10 00

lo.no